

μελῶς νὰ σὲ ἐνδύσω, ὅπῃ νὰ εἴπῃς, ὅτι φθαίμεν. Εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐκείνος ὁ ἀδελφὸς κοιμήθη. καὶ ὅταν ἤθελαν νὰ τὴν ψάλλουν τὸν νεκρὸν καὶ τὸν ἐνδύσειν ὁ ὅσιος ἐπιμελῶς καθὼς ἔταξεν. Ἐπειτα τὸν ἡρώτησαν ἔμποροσιν παῖτον, καὶ λέγετε. Φθαίεσιν τὰ ἱμάτια τέκνονε. Οὗτος νεκρὸς (ὃν τὸ θαύματος) ἀπέκρινε. Ἀρχεσι πατέρ, καὶ ἐπλήρωσαι τὸν ὑποχρῆσιν. Οὗτος Πατριάρχης, βλέπων πῶς ἀδελφοὶ πᾶσι τὸν ἔχασιν εἰς πολλὴν ἐνδράβειαν; τιμῶντες αὐτὸν ὡς ἐνάρτεον, ἔφυγε πάλιν εἰς τὴν ἔρημον, ὅθεν νὰ φύγῃ τὸν αἰσθράπινον ἔπαινον.

Μετὰ δὲ καιρὸν ἔμαθεν ὅτι ἕνας ἀδελφὸς διὰ τὴν μαθητῆς του διόφθαιεν. Οὗτος ἐκίνησεν εὐδὺς, ὅθεν νὰ τὸν ποροφθάσῃ ζῶντα, νὰ τὸν νεθετήσῃ τὰ ὀφείποντα. καὶ βλέπωντας τὰ δειλινὰ, ὅτι ἐμελλε νὰ βασιλεύσῃ, ἤγουν νὰ δυσηόηλος. καὶ ὁ δρόμος ἦτον ἀκόμι πολὺς, καὶ δὲν ἐφθαιεν, ἔσφιξε πρὸς αὐτὸν τὸ πορὸσωπον, λέγωντας. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σὲ ποροφθάσω, νὰ σαματίσης ἕως νὰ φθᾶς εἰς τὸν ἀρρώστον. Ταῦτα εἰπὼν μετὰ σίσεως (ὃ ἔξαισε πρᾶτεργήματος) ἐσαμάτισεν διὰ τὸν δρόμον τε ὁ ἥλιος, ἕως ἔφθασεν εἰς τὸν τόπον ὁ ὅσιος. Οἱ δὲ ἐγχεῖνοι ἦσαν σιναγμένοι ποροπύτερα τοῦτον θαυμάσιον ἐκπληττοῦντες, καὶ πορούπαντ' ἅπαντες τὸν ὅσιον, ἐρατῆς τε τῆς τοῦ αἵτιον ἀπεκρίνατο. Δὲν ἐνθυμᾶσθε τὰ διωπτικὰ λόγια. Ὅτι ἐὰν ἔχωμεν πίσιν ὡς κῶκον σινάπεως, νὰ μετατοπήσωμεν ὅρη, καὶ ἄλλα θαυμάσια νὰ ποράτωμεν μεγαλότερα διὰ ὅσα ἐκείνος ἐπέλασεν; Ἀπὸ ταῦτα ἐκαταλαβαίνομεν ὅτι αὐτὸς ἦτον αὐτεργὸς τοῦ θαύματος. Ὅθεν πολλοὶ ἀφῆκαν τὸν κόσμον. καὶ ἐγίνατο μαθηταὶ αὐτοῦ ὅθεν τὸ ταῦτα θαυμάσιον. Εὐρίσκοντας δὲ τὸν ἀδελφὸν ἄπειθαμένον ὁ ὅσιος, τὸν ἐφίλησεν εἰς τὸ σῶμα, καὶ λέγετε. Τί θέλεις ἀδελφέ μου καλότερα. Νὰ μένῃς μετὰ τὸν Χριστόν, ἢ νὰ σφίξῃς πάλιν ἰδὼν μετὰ λόγους; Οὗτος νεκρὸς ἀπέκρινε. Κάλειον νὰ εἶμαι μετὰ τὸν διωπτόν μου. Λέγει τὸν ὅσιος. Κοιμήσῃς ἐν εἰρήνῃ λοιπὸν, πρὸς βόλῃ τοῦ Θεοῦ ὅθεν λόγους. Οἱ δὲ παρῆσαντες ταῦτα ὀρῶντες ἔξισαντο. Τότες ὁ ὅσιος ἐπαφίασεν αὐτὸν ἐπιμελῶς κατὰ τὴν σωθήθειαν.

Ἀλλὰ πορὰ εἶδεν ἕνα ἀρρώστον, ἐπεὶ ἦτον εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου. καὶ ἐγινώσκοντας διὰ πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ ἀδελφὸς ἐκείνος ἐζήσεν ἀμελῶς τὴν ζωὴν, καὶ ἐκινδύνωνε νὰ πολασθῇ ἔτι αὐτὰς. Διὰ τὴν εἶσαι μετὰ δειλίαν, καὶ φοβᾶσαι τὸν θάνατον, Οὗτος ἀπολόγησε τὴν ἀλήθειαν λέγωντας. Διὰ τὴν Πάτερ τί με ἐζήσα με ἀμελῶς. καὶ δὲν ἐφύλαξα ἀκριβῶς ὅσα ἔταξα τοῦ Θεοῦ, ὅταν με ἐκέρδισαν. Ἀλλὰ δέομαι σε. Κἀμε ἔλθεις εἰς ἐμὲ τὸν παλαιώτερον. Δείξε τοῦ Θεοῦ, νὰ με δώσῃ καιρὸν ἀκόμι. Νὰ μετανοήσω τὰς ἀμαρτίας μου. Λέγει τὸν ὅσιος. Ταρὰ ζητᾷς διωρεῖαν ὅπῃ ἤλθε τὸ τέλος σε; Διὰ τὴν ἄφρον δὲν ἐμετανοήσεις πορότερον; Οὗτος ἀδελφὸς πάλιν τὸν ἐπαρκαλεῖ μετὰ δάκρυα, νὰ τὸν